

Gresca i gràcia

Dansa revoltada del poble
més ciutat
de tots
els barris, bufó embriagat
d'alegria,
gràcia, gresca
i disbauxa de la festa
que esclata
en riuades d'ànimes desimboltes.

Carrers amb ales,
sostres de cels guarnits
d'hores i suor
de temps i esforç
constant i xiroi: betes
i fils que cauen com pluja fina
d'estiu.

Nits clares de xalesta,
foll ball
amb els peus
de la música,
aquejarre de cançons i notes de llum
i color.

Nits diürnes i encantades,
somni de la nit
d'estiu
que mai no acaba
i recobra l'escenari màgic
del carrer
obert
per a tothom que vol
viure
la vida
nova
que reviu
amb intensitat d'aurora.

La gran festa
de les festes ens transporta
devers la porta
on només
el possible
és impossible: on tot i res
s'agermanen.

La nit ens do
amb prodigalitat
tot el que el jorn
gasiu ens lleva:
el temps
sense temps, la música
que ens amara
el cor
i l'esperit ens assaona.

© Xavier Serrahima 2008
www.llegeix-me.com/?p=17

Informació sobre els drets

© Xavier Serrahima 2008